

Det har været svært at gøre på dambrugsområdet, og man har faktisk ikke troet, at det har kunnet lade sig gøre, og derfor har man i stedet kørt med en ordning, hvor man regulerer dem gennem foderforbruget.

Men det viser sig nu, at det er ikke strengt nødvendigt at gøre det på den måde, og sådan som jeg forstod ministerens tale, er der i det udkast, der nu er udsendt, også åbnet for, at den dambrugsejer, der gennem et tilstrækkeligt antal kvalificerede målinger kan regulere det vand, der løber ud fra dambruget, og derved sikre, at han ikke påvirker det omgivende miljø, kan køre sådan et program, og så har vi opnået noget af det, vi vil med vores forslag.

På den anden side hævder ministeren, at det er uhyre kostbart, men det er jo noget, der egner sig til en udvalgsbehandling, hvor vi får kigget nærmere på det og i den forbindelse også får gennemgået det, der er sendt ud til høring, da det jo optager mange mennesker svært meget, og da vi jo er lidt i tidspress med hensyn til at få bragt det på plads. For vi vil jo gerne have rent vand i vore åer, og vi har jo netop vedtaget forslaget om de døde åer, og hvis erhvervet kunne leve i smuk samklang med naturen, så vi undgår konflikter, ville det jo være en fin opfølgning på det forslag.

Og vi skal prise os lykkelige for det, som vi har set eksempler på mange steder: at dambrugsejere rent faktisk afleverer en bedre vandkvalitet, end de modtager, og den udvikling skal vi se om vi kan medvirke til at udvide, for hvis vi kan få dambrugene til at være små rensningsanlæg langs vores vandløb, vil meget være vundet for naturen, og så har vi et godt erhverv, der også kan bidrage til eksportindtægterne her i landet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har to bemærkninger, som er af betydning for den fortsatte debat:

For det første er det bestemt ikke unormalt, når man udsender en bekendtgørelse, så at udsende den i en åben høring, hvor de forskellige parter har mulighed for at reagere, og – som jeg før sagde det i min tale – give dem mulighed for at holde møder og føre forhandlinger, inden man vedtager den endelige bekendtgørelse. Det er den normale fremgangsmåde.

For det andet vil jeg advare imod, at vi i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg foretager en detaljeret miljøgodkendelse af dambrugene, og jeg vil i hvert fald ikke bidrage til det,

for det er ikke engang Miljøstyrelsens opgave; det er amternes opgave ud fra de hensyn til den lokale planlægning, der ligger i miljøbeskyttelsesloven, og som er skitseret i bekendtgørelsen, når den nu endelig bliver udsendt.

For det, der netop er den danske miljølovgivnings model for miljøgodkendelse, er, at vi ikke konfektionssyr bestemmelserne, men skræddersyr dem til de enkelte forhold, og uanset at der til højre i salen på dette område som på næsten alle andre områder jo findes en sagkundskab, der savner sidestykke, vil jeg alligevel af principielle grunde advare meget imod, at vi overtager amternes opgave på dette område.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Før jeg kommer ind på hr. Niels Jørgen Langkildes tankegang om at gøre dambrugene til rensningsanlæg for vandet, vil jeg gøre opmærksom på, at nok er der generelt sket en forbedring af dambrugenes vandrensning, men det var i 1995 stadig væk sådan, at 36 pct. af de undersøgte nedstrømsdambrug påvirkede vandløbene med en halv til en hel forureningsgrad, og det synes jeg man skal tage til efterretning, og derfor er der altså nogle ting, der skal bringes i orden.

Og det er klart, at man ikke må bruge mere B15 af et suspenderet stof, end at man kan overholde recipientvandkvalitetsplanen og samtidig – af hensyn til kystnære områder og søer – overholde vandmiljøplanens fosfor- og kvælstofmål.

Det er jo det mål, vi skal frem til, og det klares altså kun gennem en direkte sagsbehandling af det enkelte dambrugs udledning til den enkelte recipient.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg tror, miljø- og energiministeren misforstod mit spørgsmål, for det var kapitel 5-virksomhederne, det gik på, og dér ved jeg godt at det foregår, men det er ikke almindeligt med reguleringer på det område, og jeg vil gerne vide, om det er et særkende for dambrugsejerne i forhold til andre kapitel 5-virksomheder, at de ikke er blevet hørt. Det var det ene.

Til hr. Martin Glerup vil jeg sige, at vi er helt enige, og at jeg som konservativ ordfører jo igen og igen har sagt, at lov er lov, og at lov skal holdes, også på miljøområdet, og at vi ikke er tilhængere af, at der sker overtrædelser af loven. Man skal ikke holde hånden over nogen, men